

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-35836-p0002-1

DFG

Qd. 31.6. Joh. Georg.

I³¹

Vc
3373

Humilis Acclamatio
AD SERENISSIMI ET POTENTIS-
simi Domini,

Dn. IOHANNIS GEORGII,
DVCIS SAXONIÆ, IVLIACI, CLIVIÆ ET
Montium, Sacri Romani Imperij Archimarschalli & Elesto-
ris, &c. Domini nostri Clementissimi felicem & exulta-
tum ingressum in suæ Serenitatis oppidum

C Y G N E A M,

pridie festi sanctorum Angelorum, Anno

Christi 1619. quo & sequentibus diebus clementissimè
Is habuit, tum omnes subditos, tum verò præcipue summos Rei-
publ. præfectos, C O N S V L E S, DAVIDEM PITZSCHIVM,
I. V. D. & supremum ærarij Ecclesiastici Inspectorem: &
MICHAELEM KRATZBEERIVM, itidem Iuriscon-
sultum & Syndicum, ita ut ambos simul aureis monilibus, quæ
pectorales imagines vulgo appellant, cum omnium bono-
rum applausu & congratulatione dona-
ret, ornaret.

Excusá ALTENBURGI IN MISNIA,

Anno M DC XX.

444

Salve festa dies, roseis in uecta quadrigis
Salve perpetuis commemoranda typis.
Qua tantus rursum succedit sedibus ho-
spes

Tamque diu optatus, charta Cygnea, tuis.
Scilicet Elector, cui non Virtute secundus
Est Princeps alius, vel pietate prior.

Est is Iohannes (memor esto) Georgius, illud
Summum Saxoniae sidus, & ara suis.

Imperijque, decus totius, & ampla columnæ
Ex Vitikindæo sanguine stemma trahens.

Jam quater hic septem Pastoris munere fungor
Annos, Leucorea missus ab æde Cygnis;
Et trado sacri documenta salubria verbi,
Ex patro Christus qua tulit ipse sinu.

Sed non sic memini cives ferventer ovare,
Nec tantum tota Jubilum in urbe fuit.

Non sic natorum pertentant gaudia pectus,

Quando peregrinis forte reversa locis
Mater in amplexus illorum fertur, & omne

Cor dans, prosequitur pignora amore novo.

Non sic agricola plaudunt, quando imbre fugato
Longo, iterum Phœbus lumine lustrat agros.

A 2 Suc-

Successu exultant magnates, civis in auras
Carmina gratanti voce sonora jacit,
Et pleno laudes divinas prædicat ore
Servus, Christe, tuus, quem pius ardor agit.
Vndiq; latificis plausus circumvolat alis,
Et plebs festivos dicit ubiq; choros.
Nam Dux & Patriæ Pater optimus optima verè
Subjectis cupiens, gestit adesse suis.
Imò vt non desit quicq; & sit gratia major,
Effigie donat Consulem utrumq; sui.
Devoteq; sacris operatus ritibus, auro
Puro ad templorum vult radiare tholos.

H Ermundukorum sedes Cygnea, Patrono
Pro tali assiduas concipe mente preces.
Et benè apud memorem tanti stet gratia facti,
Nec tua Letha us proluat ora liquor.
Numinis aeterni non parvum agnosce favorem,,
Et tantum, ut debes, ritè tuere decus.
Cum primis PITZSCHI, Themidos celeberrime pulle,
Et CRATZBEERE sacri juris ocelle foro.
Vos tanti herois qua sit Clementia, clare
Perspicitis, CHRISTVS servet utrumq; diu.
Sic de promemus sanctorum munera laudum,,
Quādiu in his terris nos superesse volet,

Qui

Quijus in manib⁹ gestat vitaq; necisq;
Et confert justis optima quaq; viris.
Nam multum est tabulis accumbere Principis, est
Illi auro fulvo posse placere dato. (plus
Maxime Septemvir, Dux clementissime, sacri
Ensifer Imperij, totius orbis honor:
Thesaurus noster post Numen es unicus, & Spes
Et lux es nobis, delitiumq; manes.
Quando serenato sic se tua gratia vultu
Extulit, & roseum sparsit in urbe jubar.
Desinet esse prius contrarius ignibus humor,
Et Mulda ad fontem versa recurret aqua,
Quam Cygneorum decedas pectore. Qui non
Hoc dignè agnoscet, (spondeo) nullus erit.
Certi nulla tuas abolebunt secula laudes,
Quas peperit Virtus hac tua magnatibi.
Non ego, si biberem securæ pocula Lethes,
Excidere hoc credam pectore posse meo.
Et benè si possem, canerem praconia, multis
Et magnis meritis debita jure suis.
Ambirem Musas, totumq; Helicona moverem.
Hac vice, si splicitas sed mihi Franca negat.
Pauperiore fluit venâ mihi Carmen, & annos
Ingenij vires jam periere seni.

A 3 At

*At vos qui facitis Germana per oppida Versus,
Perfusos Charitum Pieridumq; manu,
Totoq; Aonios fertis sub pectore fontes,
Turbaq; dulcisonum pangere docta melas;
Induite in letos vos vultus, atq; decenter
Insignes artes hūic adhibete rei.
Pastor flecto genu supplex, ad sydera vocem
Et cor extollens sic gemo, sicq; precor:
Aspice nos placidis oculis, quibus aspicis omnes,
Qui tua non dubio Numinia corde vocant,
CHRISTE, magistratum terris his protege summum,
Progenie regum nobiliore satum.
Quem pietatis amor flammis cœlestibus urit,
Et vera atq; ingens est gregis umbra sui.
Defendit graviter cœli monumenta salutis,
Et servos multo nutrit honore tuos.
Te, verbumq; tuum vera pietate professos,
In quacunq; potest parte vel arte juvat.
Et nè forte uenda filix incommodeat agris
Sacrīs, ut custos prospiciendo cauet.
Diligit impensè pariter cum plebe Senatum
Divitibus clipeus pauperibusq; simul.
Proq; tuis ovibus caput objectare periclis
Non dubitat, quoties res ita se uajubet.*

Ergo

Ergo fac, aligerō cætu stipatus ubiqz,
Christe, tuam quovis tempore cernat opem.
Ah hunc cum natis \mathfrak{E} dulci Conjuge serva,
Serva Saxoniam, Christe benigne, domum.
Et validos illis sani da corporis artus
Atqz, omnes morbos præcipe abesse procul.
Quin etiam optatis rerum successibus augens
Da semper placidis cymbæ feratur aquis.
Arce que, veteris stimulante furore Draconis,
Hæretici turpi spargere fraude solent.
Quando tegunt mirè placida se veste bidentis,
Sed scelerata lupi monstra rapacis alunt.
Pax sit Christiadum per mutua fædera genti,
Cum Mavors dubius miscet ubiqz manus.
Aspiciat lato bona sors non candida vultu,
Qui cives nostra hac membraqz in urbe sumus.
Suffice clementer nobis, quorum indiget usus,
Mænibus \mathfrak{E} nostris pelle venena, famem.
Cumqz per adversas agitur fortuna procellas
Nostra, magisterio tu moderare tuo.
Serva rem sacram, J E S U, servaqz prophanam
Cum patribus matres, cum puerisqz senes.
Sic tua floredit faustis Ecclesia rebus,
Vnanimi terris consociata fide.

Ergo

Preffa

Pressa modis varijs, & fessa senilibus annis,
Splendebit nimijs exonerata malis.
Atq[ue] ego vitales dum Spiritus hos reget artus,
Ingentes grates, pectore latu[s], agam.
Imo ut idem faciant alij quoq[ue], sedulus ipsis
Semper ob officium suas or[et] & au[er]or era.
Obone Christe, tui fortis defensor ovilis,
Nutibus eveniant h[ab]et ita cuncta tuis.

facta a

Vito Wolfrumio D.P.
& Superattidente
ferè emerito.

Kc. 33/30 ORK

ULB Halle
004 803 507

3

VJ 17

Qd. 31.6.

AD SE

Dn. IOH
DVCIS SA
Montium, Sacra
ris, &c. Dom
tum in

pridi
Christi 1619
Is habuit, tum o
publ. praefectos
I. V. D. & su
MICHAEL
sultum & Syndic
pectorales i
rum

Excvs

